

Alle disse ting er vi altså enige om, og vi er også enige om målet: at det selvfølgelig drejer sig om, at den regering, som kommer ud af den demokratiske proces, bliver stabiliseret, at de kriminelle og politiske kidnapninger standser, og at terroranslagene mod demokratiet bliver standset. Men det forudsætter jo, at man hjælper med at stabilisere demokratiet, og det er så her, vore veje skilles. Det er jeg ked af, for jeg er for så vidt enig i de kloge betragtninger, som Det Radikale Venstre kom med i maj 2005 om præmisserne for at trække sig ud.

Så vil jeg lige sige til hr. Niels Helveg Petersen, at det må være en misforståelse, at vi skulle sige, at vi vil blive uden et FN-mandat. Det kan forstås på den måde, at vi går ned til et minimum, men det forudsætter vel, at vi stadig har FN's Sikkerhedsråds opfordring til at være der, og at vi har den irakiske regerings opfordring til os om at blive der. Det forudsætter selvfølgelig også, at Folketinget også synes, vi skal det, og endelig forudsætter det, at regeringen synes, det har en særlig mening, at vi til sidst bliver med et minimumsantal. Det, vi gør i dag, er at vedtage noget for den næste 12-måneders-periode, og det er ikke at binde os længere.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til udenrigsministeren. Der er nogle korte bemærkninger, og det bliver i følgende rækkefølge: Først hr. Rune Lund, så hr. Per Kaalund, hr. Niels Helveg Petersen, hr. Høgni Hoydal, hr. Villy Søvnald og hr. Morten Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi står jo med en situation i Irak, som bliver værre og værre hele tiden, og i den anledning har jeg i løbet af dagen prøvet at få lidt klarhed over, hvad de danske styrkers rolle er.

Danske styrker deltager i operationer og leder ligefrem operationer, hvor der bliver taget irakere til fange. Der var f.eks. en aktion den 1. april 2006, hvor en operation, som var planlagt og ledet af den danske bataljon, tog 12 fanger, og efterfølgende overleverede man de fanger til de irakiske myndigheder. Så er det bare, jeg undrer mig, for vi ved jo, at de irakiske myndigheder behandler fanger på en sådan måde, at de bliver udsat for lemlæstelse, tortur, mishandling, drab og såkaldte forsvindinger, at folk forsvinder.

Så spørger jeg bare udenrigsministeren: Er det ikke total uacceptabelt, at den danske regering ikke vil lave fortegnelser over, hvor disse

fanger befinder sig, og hvad de bliver udsat for, når man nu overleverer dem til de irakiske myndigheder?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vores politik skal selvfølgelig følge den humanitære folkeret, men jeg vil foreslå, at forsvarsministeren besvarer spørgsmålet. Han er til stede i dag, og han har del i beslutningen, så jeg synes, det er rigtigst at stille spørgsmålet til forsvarsministeren, som helt sikkert brænder efter at komme op og besvare det.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes da, at udenrigsministeren også godt kunne have en holdning til det. (*Udenrigsministeren (Per Stig Møller):* Jo, jo, det kunne jeg godt). Det er jo et meget principielt spørgsmål.

Når danske soldater leder og planlægger en operation, og der bliver taget 12 fanger, og man overdrager dem til de irakiske myndigheder, er det så ikke sådan, at Danmark er forpligtet til at holde øje med, hvad der sker med de fanger? Det synes jeg burde være meget nemt at svare ja til, for hvis vi får et ja fra udenrigsministeren her fra Folketingets talerstol, sikres det jo, at fanger, som bliver fanget under dansk ledede og dansk planlagte operationer, ikke bliver overgivet til mishandling, tortur osv. i irakiske fængsler. Vi har jo set, at der er blevet boret i fanger med boremaskiner, de er blevet pryglet, de er blevet dræbt, og de er blevet lemlæstet, så kan vi ikke bare få sådan en tilkendegivelse fra udenrigsministeren? Det ville være dejligt.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, hr. Rune Lund skulle være glad for, at forsvarsministeren agter at besvare hans spørgsmål. Det henhører under forsvarsministeren, og forsvarsministeren taler på regeringens vegne.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi takker selvfølgelig for de rosende ord om det socialdemokratisk-radikale initiativ til en udbygget indsats i Irak, men jeg synes, det ville klæde udenrigsministeren, hvis han i stedet for at ironisere og fordreje forsøgte at etablere et bredt samarbejde i dette Folketing om så vigtige sager som Irak, specielt i betragtning af, at da vi stemte imod i 2003, var det vores klare opfattel-